

उपप्रदानं, स्त्री, (उप समीपे प्रदानम् ।) उल्लोचः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ घुस इति भाषा । (यथा कथा-
सरित्सागरे २४ तरङ्गे ।

“उपप्रदानं लिप्सूनामेकं ह्याकर्षणौघधम्” ॥)

उपप्लवः, पुं, (उप + प्लु + अप् ।) राजप्लवः । वि-
प्लवः । उत्पातः । इति मेदिनी ॥

(“उपप्लवाय लोकानां धूमकेतुरिवोत्थितः” ।)

इति कुमारः ॥ २ । ३२ ।) ग्रहप्लवः । यथा “उप-
प्लवे चन्द्रमसो रवेश्च” । इति स्मृतिः ॥ (उत्पात-
सूचकोऽग्निहादिः । यथा, “कश्चिन्न वायादिप-
प्लवो वः” । इति रघुः ॥ ५ । ६ । भीतिः । “नृपा-
इवोपप्लविनः परेभ्यः” । इति रघुः ॥ १३ । ७ ।

“उपप्लविनो भयवन्तः” । इति मल्लिनाथः ॥)

उपभूषणं, स्त्री, (उपमितं भूषणेन ।)

घण्टाचामरादि । यथा,—

“घण्टाचामरकुम्भादिप्राज्ञोपकरणदिकम् ।
तदभूषणान्तरे दद्याद्यस्मात्तदुपभूषणम्” ॥ इति ।

“प्रावारः पानपात्रञ्च गेयुको गृहमेव च ।
पर्यङ्गादि यदन्यच्च सर्वे तदुपभूषणम्” ॥

इति च कालिकापुराणे ६८ अध्यायः ।

उपभृत्, स्त्री, (उप + भृ + क्तिप् ।) चक्राकारयज्ञ-
प्राज्ञः । इत्यमरः ॥ (यथा, औचसूत्रे १ । १० । ६॥

“पाणिभ्यां जुह्वं परिगृह्योपभृत्वाधानम्” ॥)

उपभोगः, पुं, (उप + भुज + घञ् ।) भोजनति-
रिक्तभोगः । तत्पर्यायः । निर्वेशः २ । इत्यमरः ॥

(“प्रियोपभोगचिह्नं पौरोभाग्यमिवाचरन्” ।
इति रघुः ॥ १२ । २२ । तथा च स्मृतिः ।

“आगमेनोपभोगेन नष्टं भाव्यमतोऽन्यथा” ।
“न जातु कामः कामानामुपभोगेन ग्राम्यति” ।

इति मनुः ॥ २ । ६४ ॥)

उपमा, स्त्री, (उपमीयते इति । उप + मा + अङ् +
टाप् ।) उपमानम् । सादृश्यम् । इत्यमरः ॥

(“स्फोटोपमं भूतिसितेन शम्भुना” । इति माघे १ । ४ ।

“अपि जङ्घितमध्वानं बुबुधे न बुधोपमाः” ।
इति रघुः ॥ १ । ४७ ।) तस्य वैदिकपर्यायः ।

इदमिव १ इदं यथा २ अग्निर्गये ३ चतुरस्रिहृद-
मानात् ४ ब्राह्मणाव्रतचारिणः ५ वृक्षस्यतुते-
पुरहृतवयाः ६ जारआभगं ७ मेघोभूतोऽभीयन्नपः
८ तद्रूपः ९ तद्वर्णः १० तद्वत् ११ तथा १२ ।

इति द्वादशोपमाः । इति वेदनिर्घण्टौ ३ अ-
ध्यायः ॥ (अर्थानुसारभेदः । विस्तृतिस्तु उपमा-
लङ्कारशब्दे द्रष्टव्या ॥)

उपमाता, [ऋ] स्त्री, (उपमिता मात्रा ।) धात्री ।
इति जटाधरः ॥ मातुः सदृशी । सा षड्विधा

यथाह स्मृतिः ।

“मातुःखसा मातुलानी पिठयस्त्री पिठयसा ।
अभूः पूर्वजपत्नी च माहृतुल्याः प्रकीर्त्तिताः” ॥

उपमानकर्त्तरि चि ॥

उपमानं, स्त्री, (उपमीयते इति । उप + मा +
ल्युट् ।) उपमा । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारः ॥ १ । ५ ।

“उपमानमभूद्विवाहिनां
करणं यत्तव कान्तिमत्तया” ।

सादृश्यज्ञानम् । उपमितिकरणम् । यथा गौर्गवय-
स्तथेतिवाक्ये । “प्रसिद्धसाधर्म्यात् साध्यसाधन-
सुप्रमानम्” । इति न्यायसूत्रम् । प्रसिद्धस्य

पूर्वप्रमितस्य गवादेः साधर्म्यात् सादृश्यात् तज्-
ज्ञानात् साध्यस्य गवयादिपदवाच्यत्वस्य साधनं

सिद्धिरुपमानसुप्रमितिर्यत इत्यध्याहारेण च
करणलक्षणम् । अत्र च वैधर्म्योपमितिमपि मन्यन्ते

टीकाहृतः । यथा च अतिदीर्घयोवत्वादिपञ्च-
न्तरवैधर्म्याद् नत् । उक्ते करभपदवाच्यतायहः ।

एवमन्योऽपि उमानस्य विषय इति भाष्यं । तथा
सुद्रूपणीसदृशी ओषधी विषं हन्तीत्यतिदेश-

वाक्यार्थे ज्ञाते मुद्रूपणीसादृश्यज्ञाने जाते इय-
मोषधी विषहरणीत्युपमित्या विषयीक्रियते

इत्यादि ॥)

उपमालङ्कारः, पुं, (उपमैव अलङ्कारः ।) साम्या-
लङ्कारः । यथा । उपमामाह ।

“सामं वाच्यमवैधर्म्या वाक्येन्ये उपमा द्वयोः” ।
तद्भेदाः । सा द्विविधा । पूर्णा लुप्ता च । तल्ल-

क्षणम् । यथा,—

“सा पूर्णा यदि सामान्यधर्मे औपम्यवाचि च” ।
इयं पुनः औत्वार्या च । तल्लक्षणान्तु ।

“औती यथेववाशब्दा इवार्था वा वतिर्यदि ।
आर्थी तुल्यसमानाद्यास्तुत्यार्थो यत्र वा वतिः” ।

हे त्रिधा । तद्धिते समासेऽप्युक्तं । उदाहरणम् ।
“सौरभमभोवहवन्मुखस्य कुम्भाविव स्तनौ पीनौ ।

हृदयं मदयति वदनं तव शरदिन्दुयथा बाणे” ॥
अत्र क्रमेण त्रिविधा औती ।

“मधुरः सुधावदधरः
पल्लवतुल्योऽतिपेनवः पाणिः ।

चकितमृगलोचनाभ्यां
सदृशी चपले च लोचने तस्याः” ॥

अत्र क्रमेण त्रिविधा आर्थी । पूर्णा षडेव तत् ।
“लुप्ता सामान्यधर्मादेरेकस्य यदि वा द्वयोः ॥

त्रयाणां वातुपादाने औत्वार्या सापि पूर्ववत्” ॥
इत्यत्र तद्धिते औत्वा असम्भवात् पूर्वोक्तरीत्या

पञ्चप्रकाराः । उदाहरणम् ।
“मुखमिन्दुयथा पाणिः पल्लवेन समः प्रिये ।

वाचः सुधा इवौलस्ते विम्बतुल्यो मनोऽभ्रवत्” ॥
“सा लुप्ता पञ्चधा पुनः ।

आधारकर्म्मविहिते द्विविधे च क्वचि क्वडि ।
कर्म्मकर्त्तार्यमुक्तिं च स्यादेवं पञ्चधा पुनः” ॥

उदाहरणम् ।

“अन्तःपुरीयसि रणेषु सुतीर्यौस लं
पौरं जनं तव सदा रमणीयते श्रीः ।

दृष्टः प्रियाभिरमृतयुतिदर्शमिन्द्र-
सञ्चारमत्र भुवि सञ्चारसि क्षितीश” ॥

तदेवं दशप्रकारा लुप्ता । सा पुनर्द्विधा । वाक्य-
गता समासगता च । यथा ।

“उपमानानुपादाने द्विधा वाक्यसमासयोः” ।
औत्वार्यत्वभेदेन चतुर्विधत्वसम्भवेऽपि प्राचीन-

रीत्या द्विप्रकारत्वमेवोक्तम् । पुनर्द्विधा ।
“औपम्यवाचिनो लोपे समासे किपि च द्विधा”

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

उदाहरणम् ।

“वदनं मृगशावाद्याः सुधाकरमनोहरम्” ।

“गर्दभेति श्रुतिपदार्थं व्यक्तं निनन्दन् ह्यात्मनां पुरतः”

पुनर्धर्मोपमानयोर्लोपे द्विधा । तद्यथा ।

“द्विधा समासे वाक्ये च लोपे धर्मोपमानयोः” ।

उदाहरणम् ।

“तस्या मुखेन सदृशं रस्यं नास्तेन वा नयनतुल्यम्” ।

पुनर्द्विधा ।

“क्षिप्तमासगता द्वेधा धर्मे वादिविज्ञोपने” ।

उदाहरणम् । विधवति मुखाक्षामस्या इत्यादि ।

“उपमेयस्य लोपे तु स्यादेका प्रत्यये क्वचि” ।

उदाहरणम् ।

“अरातिविक्रमाशोकाविक्रमरविलोचनः ।
कृपाशोदग्रदोर्दृष्टः स सहस्रायुधीयति” ॥

धर्मोपमेयलोपेऽन्या च । उदाहरणम् । “यशसि
प्रसरति भवतः क्षीरोदीयन्ति सागराः सर्वे” ।

त्रिलोपे च समासगता । यथा । राजते मृगलोच-
नेत्यादि ।

“तेनोपमाया भेदाः स्युः सप्तविंशतिसंख्यकाः” ।

पूर्णा षड्विधा । लुप्ता चैकविंशतिविधेति मि-
लित्वा सप्तविंशतिप्रकारोपमाः” । इति साहित्य-

दर्पणस्य १० परिच्छेदात् संयुहीतः ॥

उपमिति, स्त्री, (उप + मि + क्तिन् ।) उपमा । इति

शब्दरत्नावली । न्यायमते सादृश्यज्ञानजन्यज्ञानम् ।

यथा “गोसदृशो गवयपदवाच्य इत्याकारशक्ति-

ज्ञानम् । अस्य करणं गवादिसादृश्यवत् पिण्डप्र-

त्यक्षम् । अस्य व्यापारः अतिदिष्टवाक्यार्थस्मर-

णम्” । इत्युपमानखण्डम् । अपि च । भाषा-

परिच्छेदे ॥ ७६-८० ॥

“ग्रामीणस्य प्रथमतः पश्यतो गवयादिकम् ।
सादृश्यधीर्गवादीनां या स्यात् सोपमिति स्मृता ॥

वाक्यार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिव्यापार उच्यते ।
गवयादिपदानान्तु शक्तिधीरुपमाफलम् ॥

पदज्ञानान्तु करणं शक्तिधीरुपमाफलम्” ॥

उपमेतः, पुं, (उपमा इतः प्राप्तः ।) शास्त्रज्ञः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ (शास्त्रज्ञो हि सर्वज्ञतत्वात्

उन्नतानामुपमास्थानम् । इत्यर्थः ॥)

उपयन्ता, [ऋ] पुं, (उप + यन् + टच् ।) पतिः
इति जटाधरः ॥ (“अथोपयन्तारमलं समा-

धिना” । इति कुमारः ५ । ४५ । “अथोपयन्ता
सदृशेन युक्ताम्” । इति रघुः ॥ ७ । १ ॥)

उपयमः, पुं, (उप + यम् + अप् ।) विवाहः ।
इत्यमरः ॥

उपयाचकः, चि, (उप समीपे याचते इति । उप +
याच + क्त्वाल् ।) समीपे याचकाकर्त्ता ॥

उपयाचितं, चि, (उप + याच् + क्त ।) खेदसिद्धये
देवाय देयं वस्तु । तत्पर्यायः । दिव्यदोहदम् २ ।

इति चिकान्दशेषः ॥ (प्रार्थितम् । यथा, कथा-
सरित्सागरे १३ तरङ्गे ।

“तस्योपयाचितान्येव तत्तथाः कुर्वन्ते जनाः ।
तत्तत्वाञ्चितसंसिद्धिहेतोस्तैस्तेरुपायनैः” ॥)

उपयाचितकं, चि, (उपयाचित + कन् ।) उपयाचि-